

Laci Rajzvártat Miklosovits Lászlóról

60 év távlatából nézve ifjúságukra, a hep-hol pinesen homályos, ködösen eltűnő vagy tüpontos, mint egy finom keleti metézet. A Szentói úti kollégium a Népxó^o-és Iparművészeti Gimnáziumba járó tehetséges vidéki ifjak nevelő helye volt. A hatvanbó^o iradékok csak egyben voltak köztük: mind művészpalánta volt, ras-elszántással és a művészet iránt érzett buzgó^o lúttal telve. Laci akkor lett olgós, amikor én már az utolsó évetem jártam. Hisz imas-inas, mozgóhomj, kölyke, ritágos szemű^o srácot látok, hatalmas fölálló^o pótké^o hárral. Azt nem lehetett a mi me^o előnyért barátfrizuramukhoz hasonlítani. Öntudatosan, mély-hangon, erényen zártáisan beszélt. Az iskola tele volt kitűnő^o művésztáand-
rakkal: Basilides, Cséty-Pogány, Balás, Gállner, Martsa, Matzon, Sebestény, Somogyi, Szalai. Laci Ujvári Lajos kére alá^o került, aki izxiq-réniq festő, mégpedig Duna-festő^o volt, a finom, pontos rajzolatok híve. Az inditá^o meghaladó^o lett, mert a Srs úgy kosta, hogy kiharant az iskolából, de szufitaja átsegítette a magáramaradás szenvedésén. Mindent peltolni akart és így az önálló^osoda^o útját taposra gyűjtötte egybe tapasztalatait a nagykötél: Szalay Lajostól, Domján Főzseftől, Thondor Bédától. Az a 60 év, amit a mai napig munkával töltött, juttatta Lacit a magyar grafika jegyzet alkotói körd. Kinte kifogyhatatlan technikai repertóirja. Illusztrátori tevékenységé^ott, ahogy a pinesz átváltatá^o és azonosul szerepével, pályatársam Miklosovits László is Aranygal, Máraiiml, Madaékcsal, Braque-kal, Picasso-val, Manquez-zel tudott azonosulni. A Budapesttől 50 kilométerre fekvő Albertirsa az a hely, ahonnan táleutumat nyitotta és tágitotta a Vétáq fele^o, tehetségét igába fogva szolgáta és szolgáta a pillek birodalmát. Mindent doxtojerszkiji, harázdált arcán látom.

Ujcsentimán, 2018. október 8.

Patalai Ferenc

* Elhangzott 2018. október 11-én, Miklosovits László kiállításának megnyitóján a Tiszatáj Galériában.